

Arrest

nr. 98 776 van 13 maart 2013
in de zaken RvV X en X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 17 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat N. LETEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 10 maart 2011 en hebben zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 17 mei 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 1 oktober 2012.

1.3. Op 8 oktober 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 9 oktober 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van Jag. S.:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Charikar (provincie Parwan) afkomstig te zijn. U bent een Sikh van etnische origine. U bent gehuwd met S.(...) J.(...) (CGVS 11/13076, O.V. 6.780.128). Jullie hebben twee zoons en drie dochters. Waar zij allen verblijven, is u niet bekend.

Uw gezin was het enige overgebleven gezin Sikhs in Charikar. Jullie hadden te lijden onder de pesterijen van de moslimbevolking. Zelf had u een winkel die door uw handelspartner werd geplunderd. Een landbouwer nam uw gronden af en brak uw arm. De Taliban hebben uw huis in beslag genomen. Van al uw bezittingen beroofd, besloot u Afghanistan te verlaten. Uw oudste zoon was vijf maanden daarvoor al weggegaan. U reisde met uw vrouw en jongste zoon naar Mazar. Daar werd u door de smokkelaar van uw jongste zoon gescheiden. Sindsdien heeft u geen nieuws meer van hem. Jullie gingen naar Uzbekistan of Tadzjikistan waar jullie het vliegtuig naar Moskou namen. Een tweede vlucht bracht jullie naar Italië. Met de auto zijn jullie vervolgens naar België gekomen. Op 10/03/2011 gingen jullie zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroegen jullie asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar moslims het op jullie hebben gemunt. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) en legerboekje neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel er van kan uitgegaan worden dat u oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst blijkt op diverse punten dat uw vrouw niet beschikt over enige kennis die van een inwoner van Afghanistan mag worden verwacht. Zij kent bijvoorbeeld geen enkele van de drieëndertig andere provincies van Afghanistan (CGVS, vrouw, p.5). Gevraagd naar andere districten in de provincie, noemt zij slechts Qarabagh (CGVS, vrouw, p.5), dat volgens de info evenwel niet tot Parwan behoort. Het is niet aannemelijk dat iemand die een halve eeuw in Charikar zou hebben gewoond, naburige districten als Jabalussaraj, Shinwari en Bagram niet zou kennen. Zelfs wanneer zij wordt geconfronteerd met de naam Bagram, het district dat ook u bekend is als de plaats waar de Amerikanen hun belangrijkste luchtmachtbasis hebben, zegt zij enkel Qarabagh te kennen (CGVS, vrouw, p.5).

Ook over de etnische samenstelling van de bevolking van Charikar heeft uw vrouw geen informatie. Gevraagd of er Tadzjiekse in Charikar wonen, stelt zij enkel te weten dat er moslims zijn. Ook op de vraag of jullie burens van Tadzjiekse of Pashtounse origine waren, kan zij niet antwoorden (CGVS, vrouw, p.5). Als het Commissariaat-generaal vraagt of er in Charikar ook Hazara's wonen, stelt zij louter dat zij de naam Hazara al heeft gehoord. Zij slaagt er evenmin in te verduidelijken welke uiterlijke kenmerken een Hazara van andere etnische groepen onderscheidt (CGVS, vrouw, p.5). Nochtans zijn het deze typische gelaatstrekken (en dan vooral de ogen) die de afstammelingen van Genghis Khan zo anders maken. Dat uw vrouw niet op de hoogte blijkt van de aanwezigheid van deze bevolkingsgroepen, die volgens de info wel degelijk in Charikar wonen, is nogmaals een aanwijzing dat jullie niet in Charikar gewoond hebben.

Ook de vaststelling dat uw vrouw niet weet aan welke kant van de weg auto's in Afghanistan rijden (CGVS, vrouw, p.5), wijst in die richting. Telkens argumenteert uw vrouw dat zij ongeletterd is. Echter, ongeletterdheid biedt geen enkele verklaring voor het niet kunnen beantwoorden van een aantal eenvoudige vragen over Charikar.

Het bedrieglijke karakter van jullie verblijf in Charikar wordt ook aangetoond door enkele antwoorden op vragen in verband met jullie "dagdagelijks leven". Zo dient te worden opgemerkt dat u en uw vrouw vage en tegenstrijdige verklaringen over jullie burens afleggen. U (CGVS, p.8) en uw vrouw (CGVS, vrouw, p.2) stellen dat uw burens onder meer M.(...) H.(...), K.(...), Q.(...), T.(...) en Y.(...) heetten. Zelf blijkt u geen van hun vrouwen bij naam te kennen (CGVS, p.8). Hoewel uw vrouw een goed contact met deze vrouwen zou hebben gehad, kent zij slechts de vrouw van K.(...) bij naam (CGVS, vrouw, p.2). U stelt voorts dat L.(...) de zoon van uw buurman M.(...) H.(...) was (CGVS, p.8). Uw vrouw stelt een L.(...) te kennen maar zij weet niet wiens zoon hij is (CGVS, vrouw, p.2). U verklaart verder dat M.(...) H.(...) landbouwer was, dat Y.(...) en Q.(...) voedingszaken hadden en dat T.(...) oude schoenen inzamelde en verkocht (CGVS, p.8). Uw vrouw daarentegen verklaart en herhaalt dat alle burens landbouwers waren (CGVS, vrouw, p.3). Dit alles is opmerkelijk. Verwacht mag worden dat u en uw vrouw, die geregeld een praatje met de buurvrouwen zou hebben gemaakt, over dergelijke zaken gelijklopende verklaringen afleggen.

Ook over de operatie die u onderging, leggen u en uw vrouw inconsistente verklaringen af. U verklaart dat uw arm gebroken werd door B.(...), zoon van A.(...) K.(...) (CGVS, p.10). Uw vrouw heeft geen idee wie B.(...), de zoon van A.(...) K.(...), is (CGVS, vrouw, p.3). U stelt dat u in het ziekenhuis Sehat Ama aan uw arm geopereerd werd (CGVS, p.5). Uw vrouw bevestigt dat u in het hospitaal was maar het is zeer opmerkelijk dat zij niet weet in welk ziekenhuis u een chirurgische ingreep onderging (CGVS, p.6). Dergelijke verklaringen tonen aan dat het niet geloofwaardig is dat u in Charikar onder het mes ging.

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over een aantal andere zaken bevestigen dat jullie niet in Charikar hebben gewoond. Zo is het opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van de aanwezigheid van 369 Koreaanse soldaten en medewerkers van het provinciaal reconstructieteam in Charikar. Hun nieuwe basis in Charikar, die ondermeer in januari 2011 onder vuur werd genomen, kent u evenmin (CGVS, p.9). Het is opmerkelijk dat u de aanwezigheid van deze Koreanen niet heeft opgemerkt. Zij hielden zich namelijk met meerdere projecten in de stad Charikar bezig. Zij hadden ook een ontmoeting met de burgemeester van Charikar en bespraken met hem het plan om de stad van het vele vuilnis in de straten te verlossen. Dat Charikar met dergelijk afvalprobleem kampt, is u overigens evenmin bekend (CGVS, p.9).

U stelt verder dat u een radiotoestel had maar de lokale zender Dunya is u onbekend (CGVS, p.7). Dat u niet vaak naar uw radiotoestel luisterde, lijkt hiervoor geen afdoende verklaring. Geconfronteerd met de naam Sada-i-Sulh, de andere lokale zender die Charikar rijk is, stelt u dat dit een Amerikaans station is (CGVS, p.7). Dit is onjuist. Het station werd oorspronkelijk gerund door Zakia Zaki, een vrouwelijke journaliste die in 2007 door de Taliban om het leven werd gebracht. U weet niet wie deze Zakia Zaki is, hoewel de moord op deze vrouw veel weerklank kreeg. Overigens is er nog een derde lokaal station, met de naam Qarabagh radio, dat ondanks het zwakke signaal eveneens door de mensen van Charikar wordt beluisterd. Ook dit station noemde u niet toen het Commissariaat-generaal u vroeg of u lokale radiostations kent (CGVS, p.7). Overigens blijkt uit een onderzoek dat de mensen in de eerste plaats naar Radio Afghanistan luisteren, gevolgd door Azadi (u evenmin bekend, p.11), de BBC en Radio Qarabagh. Geen van de zenders heeft u genoemd. Het is bovendien zeer merkwaardig dat uw vrouw verklaart (en herhaalt) dat jullie geen radiotoestel hadden (CGVS, vrouw, p.4). U zegt verder dat jullie een televisietoestel hadden maar dat jullie nooit naar de Afghaanse zenders keken. Desalniettemin verbaast het dat een inwoner van Afghanistan geen enkel Afghaanse televisiekanaal bij naam kent (CGVS, p.7). Ook van de lokale televisiezender Basharat heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.11).

Voorts dient te worden opgemerkt dat u weliswaar beschikt over enige kennis aangaande de actuele situatie in Afghanistan maar dat deze kennis ingestudeerd lijkt. U zegt bijvoorbeeld dat u naar

aanleiding van de verkiezingen van 1388 uw stem uitbracht en voor een verlenging van het mandaat van Karzai stemde. Anderzijds weet u niet wie zijn belangrijkste opposenten waren. De namen Abdullah Abdullah en Bashar Dost, zijn tegenstrevers die in de eerste ronde van de verkiezingen respectievelijk 30,59% en 10,46% van de stemmen achter hun naam kregen, zeggen u dan ook niets (CGVS, p.11). Het feit dat u zijn twee opposenten niet kent, contrasteert zeer sterk met de vaststelling dat u de precieze datum van deze verkiezingen kent. U stelt dat dit op 29 assad 1388 was (CGVS, p.11). Dat u dit wél weet, is zeer opmerkelijk, te meer u voor het overige de Afghaanse kalender niet echt machtig blijkt. Wanneer het Commissariaat-generaal bijvoorbeeld vraagt wanneer u Afghanistan verliet, hanteert u de Westerse kalender en kost het u bijzonder veel moeite om dit naar de Afghaanse kalender om te zetten. Uiteindelijk meent u dat begin maart samenvalt met jauza, wat niet klopt (CGVS, p.11). Jauza komt overeen met de periode 22 mei – 21 juni. U stelt dat u de Afghaanse kalender niet vaak gebruikte, wat opmerkelijk is voor een handelaar. Even opmerkelijk is dat uw vrouw helemaal niets over de Afghaanse kalender weet. Zij kent geen namen van maanden zoals die in Afghanistan worden gehanteerd en zij heeft geen idee welk jaar het is volgens de Afghaanse jaartelling (CGVS, vrouw, p.3). Dat zij ongeletterd is, biedt ook hiervoor geen afdoende verklaring. Zij blijkt immers de Punjabi kalender wel machtig (CGVS, vrouw, p.3).

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk

verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze bovenstaande argumentatie vermogen te wijzigen. Het militair boekje en de taskara dateren respectievelijk van 1974 en 1986. Zij vormen bijgevolg geen enkel bewijs voor uw verblijf in Afghanistan in de afgelopen jaren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van Jas. S.:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Charikar (provincie Parwan) afkomstig te zijn. U bent een Sikh van etnische origine. U bent gehuwd met S.(...) J.(...) (CGVS 11/13075, O.V. 6.780.127). Jullie hebben twee zoons en drie dochters. Waar zij allen verblijven, is u niet bekend.

Uw gezin was het enige overgebleven gezin Sikhs in Charikar. Jullie hadden te lijden onder de pesterijen van de moslimbevolking. Uw man had een winkel die door zijn handelspartner werd geplunderd. Een landbouwer nam jullie gronden af en brak de arm van uw man. De Taliban hebben uw huis in beslag genomen. Van alle bezittingen beroofd, besloten jullie Afghanistan te verlaten. Uw oudste zoon was vijf maanden daarvoor al weggegaan. U reisde met uw man en jongste zoon naar Mazar. Daar werd u door de smokkelaar van uw jongste zoon gescheiden. Sindsdien heeft u geen nieuws meer van hem. Jullie gingen naar Uzbekistan of Tadzjikistan waar jullie het vliegtuig naar Moskou namen. Een tweede vlucht bracht jullie naar Italië. Met de auto zijn jullie vervolgens naar België gekomen. Op 10/03/2011 gingen jullie zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroegen jullie asiel aan. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar moslims het op jullie hebben gemunt. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw taskara voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor verwijst u naar de asielmotieven van uw man. In de beslissing van uw man wordt uitgelegd waarom deze asielmotieven niet geloofwaardig zijn. Deze beslissing luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel er van kan uitgegaan worden dat u oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst blijkt op diverse punten dat uw vrouw niet beschikt over enige kennis die van een inwoner van Afghanistan mag worden verwacht. Zij kent bijvoorbeeld geen enkele van de drieëndertig andere provincies van Afghanistan (CGVS, vrouw, p.5). Gevraagd naar andere districten in de provincie, noemt zij slechts Qarabagh (CGVS, vrouw, p.5), dat volgens de info evenwel niet tot Parwan behoort. Het is niet aannemelijk dat iemand die een halve eeuw in Charikar zou hebben gewoond, naburige districten als Jabalussaraj, Shinwari en Bagram niet zou kennen. Zelfs wanneer zij wordt geconfronteerd met de naam Bagram, het district dat ook u bekend is als de plaats waar de Amerikanen hun belangrijkste luchtmachtbasis hebben, zegt zij enkel Qarabagh te kennen (CGVS, vrouw, p.5).

Ook over de etnische samenstelling van de bevolking van Charikar heeft uw vrouw geen informatie. Gevraagd of er Tadzjeken in Charikar wonen, stelt zij enkel te weten dat er moslims zijn. Ook op de vraag of jullie burens van Tadzjiekse of Pashtounse origine waren, kan zij niet antwoorden (CGVS, vrouw, p.5). Als het Commissariaat-generaal vraagt of er in Charikar ook Hazara's wonen, stelt zij louter dat zij de naam Hazara al heeft gehoord. Zij slaagt er evenmin in te verduidelijken welke uiterlijke kenmerken een Hazara van andere etnische groepen onderscheidt (CGVS, vrouw, p.5). Nochtans zijn het deze typische gelaatstrekken (en dan vooral de ogen) die de afstammelingen van Genghis Khan zo anders maken. Dat uw vrouw niet op de hoogte blijkt van de aanwezigheid van deze bevolkingsgroepen, die volgens de info wel degelijk in Charikar wonen, is nogmaals een aanwijzing dat jullie niet in Charikar gewoond hebben.

Ook de vaststelling dat uw vrouw niet weet aan welke kant van de weg auto's in Afghanistan rijden (CGVS, vrouw, p.5), wijst in die richting. Telkens argumenteert uw vrouw dat zij ongeletterd is. Echter, ongeletterdheid biedt geen enkele verklaring voor het niet kunnen beantwoorden van een aantal eenvoudige vragen over Charikar.

Het bedrieglijke karakter van jullie verblijf in Charikar wordt ook aangetoond door enkele antwoorden op vragen in verband met jullie "dagdagelijks leven". Zo dient te worden opgemerkt dat u en uw vrouw vage en tegenstrijdige verklaringen over jullie burens afleggen. U (CGVS, p.8) en uw vrouw (CGVS, vrouw, p.2) stellen dat uw burens onder meer M.(...) H.(...), K.(...), Q.(...), T.(...) en Y.(...) heetten. Zelf blijkt u geen van hun vrouwen bij naam te kennen (CGVS, p.8). Hoewel uw vrouw een goed contact met deze vrouwen zou hebben gehad, kent zij slechts de vrouw van K.(...) bij naam (CGVS, vrouw, p.2). U stelt voorts dat L.(...) de zoon van uw buurman M.(...) H.(...) was (CGVS, p.8). Uw vrouw stelt een L.(...) te kennen maar zij weet niet wiens zoon hij is (CGVS, vrouw, p.2). U verklaart verder dat M.(...) H.(...) landbouwer was, dat Y.(...) en Q.(...) voedingszaken hadden en dat T.(...) oude schoenen inzamelde en verkocht (CGVS, p.8). Uw vrouw daarentegen verklaart en herhaalt dat alle burens landbouwers waren (CGVS, vrouw, p.3). Dit alles is opmerkelijk. Verwacht mag worden dat u en uw vrouw, die geregeld een praatje met de buurvrouwen zou hebben gemaakt, over dergelijke zaken gelijklopende verklaringen afleggen.

Ook over de operatie die u onderging, leggen u en uw vrouw inconsistente verklaringen af. U verklaart dat uw arm gebroken werd door B.(...), zoon van A.(...) K.(...) (CGVS, p.10). Uw vrouw heeft geen idee wie B.(...), de zoon van A.(...) K.(...), is (CGVS, vrouw, p.3). U stelt dat u in het ziekenhuis Sehat Ama aan uw arm geopereerd werd (CGVS, p.5). Uw vrouw bevestigt dat u in het hospitaal was maar het is zeer opmerkelijk dat zij niet weet in welk ziekenhuis u een chirurgische ingreep onderging (CGVS, p.6). Dergelijke verklaringen tonen aan dat het niet geloofwaardig is dat u in Charikar onder het mes ging.

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over een aantal andere zaken bevestigen dat jullie niet in Charikar hebben gewoond. Zo is het opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van de aanwezigheid van 369 Koreaanse soldaten en medewerkers van het provinciaal reconstructieteam in Charikar. Hun nieuwe basis in Charikar, die ondermeer in januari 2011 onder vuur werd genomen, kent u evenmin (CGVS, p.9). Het is opmerkelijk dat u de aanwezigheid van deze Koreanen niet heeft opgemerkt. Zij hielden zich namelijk met meerdere projecten in de stad Charikar bezig. Zij hadden ook een ontmoeting met de burgemeester van Charikar en bespraken met hem het plan om de stad van

het vele vuilnis in de straten te verlossen. Dat Charikar met dergelijk afvalprobleem kampt, is u overigens evenmin bekend (CGVS, p.9).

U stelt verder dat u een radiotoestel had maar de lokale zender Dunya is u onbekend (CGVS, p.7). Dat u niet vaak naar uw radiotoestel luisterde, lijkt hiervoor geen afdoende verklaring. Geconfronteerd met de naam Sada-i-Sulh, de andere lokale zender die Charikar rijk is, stelt u dat dit een Amerikaans station is (CGVS, p.7). Dit is onjuist. Het station werd oorspronkelijk gerund door Zakia Zaki, een vrouwelijke journaliste die in 2007 door de Taliban om het leven werd gebracht. U weet niet wie deze Zakia Zaki is, hoewel de moord op deze vrouw veel weerklank kreeg. Overigens is er nog een derde lokaal station, met de naam Qarabagh radio, dat ondanks het zwakke signaal eveneens door de mensen van Charikar wordt beluisterd. Ook dit station noemde u niet toen het Commissariaat-generaal u vroeg of u lokale radiostations kent (CGVS, p.7). Overigens blijkt uit een onderzoek dat de mensen in de eerste plaats naar Radio Afghanistan luisteren, gevolgd door Azadi (u evenmin bekend, p.11), de BBC en Radio Qarabagh. Geen van de zenders heeft u genoemd. Het is bovendien zeer merkwaardig dat uw vrouw verklaart (en herhaalt) dat jullie geen radiotoestel hadden (CGVS, vrouw, p.4). U zegt verder dat jullie een televisietoestel hadden maar dat jullie nooit naar de Afghaanse zenders keken. Desalniettemin verbaast het dat een inwoner van Afghanistan geen enkel Afghaans televisiekanaal bij naam kent (CGVS, p.7). Ook van de lokale televisiezender Basharat heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.11).

Voorts dient te worden opgemerkt dat u weliswaar beschikt over enige kennis aangaande de actuele situatie in Afghanistan maar dat deze kennis ingestudeerd lijkt. U zegt bijvoorbeeld dat u naar aanleiding van de verkiezingen van 1388 uw stem uitbracht en voor een verlenging van het mandaat van Karzai stemde. Anderzijds weet u niet wie zijn belangrijkste opposenten waren. De namen Abdullah Abdullah en Bashar Dost, zijn tegenstrevers die in de eerste ronde van de verkiezingen respectievelijk 30,59% en 10,46% van de stemmen achter hun naam kregen, zeggen u dan ook niets (CGVS, p.11). Het feit dat u zijn twee opposenten niet kent, contrasteert zeer sterk met de vaststelling dat u de precieze datum van deze verkiezingen kent. U stelt dat dit op 29 assad 1388 was (CGVS, p.11). Dat u dit wél weet, is zeer opmerkelijk, te meer u voor het overige de Afghaanse kalender niet echt machtig blijkt. Wanneer het Commissariaat-generaal bijvoorbeeld vraagt wanneer u Afghanistan verliet, hanteert u de Westerse kalender en kost het u bijzonder veel moeite om dit naar de Afghaanse kalender om te zetten. Uiteindelijk meent u dat begin maart samenvalt met jauza, wat niet klopt (CGVS, p.11). Jauza komt overeen met de periode 22 mei – 21 juni. U stelt dat u de Afghaanse kalender niet vaak gebruikte, wat opmerkelijk is voor een handelaar. Even opmerkelijk is dat uw vrouw helemaal niets over de Afghaanse kalender weet. Zij kent geen namen van maanden zoals die in Afghanistan worden gehanteerd en zij heeft geen idee welk jaar het is volgens de Afghaanse jaartelling (CGVS, vrouw, p.3). Dat zij ongeletterd is, biedt ook hiervoor geen afdoende verklaring. Zij blijkt immers de Punjabi kalender wel machtig (CGVS, vrouw, p.3).

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio

van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze bovenstaande argumentatie vermogen te wijzigen. Het militair boekje en de taskara dateren respectievelijk van 1974 en 1986. Zij vormen bijgevolg geen enkel bewijs voor uw verblijf in Afghanistan in de afgelopen jaren.

Uw eigen taskara betreft een document dat in 1978 werd afgeleverd en vermag bijgevolg evenmin deze appreciatie te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Samenvoeging van de beroepen

De Raad stelt vast dat tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen inzake voornoemde Jagdisingh SETI en Jaswankour SETI, beroep werd aangetekend bij verzoekschriften van 26 oktober 2012, ingediend door advocaat N. LETEN en gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder de dossiernummers RvV 111 766 en RvV 110 893. Gelet op de samenhang tussen de dossiers en met het oog op een goede rechtsbedeling worden deze beroepen samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht en de artikelen 48/3 en 62 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), voeren verzoekers aan dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zich vooral heeft gefocust op de onwetendheid en verwardheid van verzoekster zonder voldoende rekening te houden met de gedetailleerde uiteenzetting door verzoeker, met hun bijzondere situatie als religieuze minderheid in

Afghanistan en met het analfabetisme en de psychische toestand van verzoekster. Verzoekster wijst erop dat uit haar gehoorverslag blijkt dat zij psychisch totaal niet in staat was tot het afleggen van een interview, hetgeen ook bij aanvang van het gehoor met een doktersverklaring werd aangetoond. Verzoekers menen dat zij als het ware worden afgerekend met het gegeven dat zij binnen een zeer beperkte straal leefden binnen de eigen Sikhgemeenschap, die slechts enkele gezinnen telt. Verzoeker wijst op de algemene situatie van Sikhs in Afghanistan, situatie welke volgens hem gekenmerkt wordt door blind geweld tegen Sikhs in alle Afghaanse provincies terwijl zij niet kunnen rekenen op de bescherming van de nationale autoriteiten, noch beschikken over een vluchtalternatief. Verzoekers vervolgen dat het Commissariaat-generaal zich niet voor 75% mag baseren op de onwetendheden van verzoekster gelet op het feit dat zij analfabeet is en zij geen enkele vorm van scholing heeft genoten. Dit klemt des te meer daar zij bij aanvang van het gehoor een doktersattest neerlegde waaruit haar verwardheid en psychische toestand blijkt. Bovendien heeft zij getracht op de gestelde vragen te antwoorden en heeft zij – binnen haar psychische mogelijkheden – duidelijk haar nabije leefomgeving beschreven vanuit het oogpunt van haar beperkte leefwereld, aldus nog verzoekers. Daarnaast wijzen verzoekers erop dat zij hun laatste adres in Afghanistan zeer gedetailleerd vermeld hebben op de opsporingsaanvraag voor hun kinderen, waarvan een kopie aan de verzoekschriften wordt toegevoegd (stuk 5), alsook dat verzoeker dit adres heeft aangeduid op een bij het verzoekschrift gevoegde plattegrond van zijn nabije leefomgeving (stuk 4). Vervolgens wijst verzoeker erop dat het Commissariaat-generaal verkeerd is waar wordt gesteld dat er 369 Koreaanse soldaten en medewerkers van het Provinciaal Reconstructieteam in Charikar gevestigd zijn. Er is immers een door de Verenigde Staten geleid Provinciaal Reconstructieteam gevestigd in Bagram Airfield, dat zowel voor de provincie Parwan als voor de provincie Kapisa dient. Verzoeker voegt een internetartikel aan zijn verzoekschrift toe met informatie over dit Provinciaal Reconstructieteam (stuk 3). Verzoeker bevestigde de aanwezigheid van dit team en somde tal van gerealiseerde projecten van dit team op. Bovendien waren er in de betrokken periode ook Franse, Roemeense en Amerikaanse troepen gestationeerd in de provincie, alsook een Afghaans legerbataljon. Hij acht het dan ook niet verwonderlijk dat hij niet wist dat tevens welgeteld 369 Koreaanse soldaten aanwezig waren. Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij nooit naar school ging en enkel gedurende vier jaar een eigen taal voor zijn eigen geloof heeft geleerd en dat zijn echtgenote analfabeet is. Daarnaast wijst hij erop dat hij zowel het Punjabi als het Dari perfect spreekt en een passieve kennis van het Pashtoe bezit. Het gegeven dat zijn echtgenote enkel het Punjabi machtig is en slechts een notie van het Dari heeft, kan volgens verzoeker geen element vormen als indicatie dat zij niet in Afghanistan hebben gewoond. Het ouderwets Punjabi is immers de voertaal van de Sikhgemeenschap. Tot slot wijst verzoeker erop dat de Sikhs een eigen kalender hebben, de Nanakshahi-kalender, en die ook gebruiken in de handel, en hij acht het logisch dat iedere religie zijn eigen kalender hanteert en slechts kennis/notie heeft van een andere jaartelling. Verzoeker besluit dat uit het gehoorverslag blijkt dat hij voldoende kennis van de situatie in zijn land en streek kan verschaffen en dat hij de feiten die de aanleiding waren voor zijn vlucht op een geloofwaardige en coherente manier heeft weergegeven.

3.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoekers aan dat hun afkomst in het kader van de subsidiaire bescherming het voorwerp had moeten uitmaken van een diepere analyse. Zij zijn de mening toegedaan dat zij als Sikh overal in Afghanistan slachtoffer kunnen worden van blind geweld en dit los van de evaluatie van de veiligheidssituatie in bepaalde Afghaanse provincies. De huidige situatie van blind geweld tegen Sikhs in heel Afghanistan is geenszins verenigbaar met de minimale normen van veiligheid en waardigheid die men met artikel 3 EVRM en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet heeft willen beschermen, aldus verzoekers. Getuige hiervan is de moordaanslag op Sardar Pritpal Singh Pal in het noorden van de provincie Samangan op 14 juli 2012. Ter staving van hun betoog verwijzen verzoekers tevens naar het arrest *Singh et autres c. Belgique* van 2 oktober 2012 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), waarin België veroordeeld werd in een zaak van Sikhs die als afgewezen asielzoekers naar Moskou dreigden te worden teruggestuurd (verzoekschriften, stuk 2). Tot slot wijzen verzoekers erop dat de Conventie van Genève noch de EU Kwalificatierichtlijn een bepaling bevat die vereist dat een vluchteling recent in zijn land van oorsprong of nationaliteit heeft verbleven en dat recent verblijf aldus op zich geen voorwaarde is die vervuld moet zijn opdat iemand als vluchteling kan worden erkend. Bij het onderzoek of een vrees voor vervolging gegrond is, moet volgens verzoekers worden geanticipeerd op wat er met een asielzoeker zou kunnen gebeuren indien hij/zij terug zou keren naar het land van herkomst. Ook de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming vereist een prospectieve beoordeling van het risico op het lijden van ernstige schade. Verzoekers benadrukken dat niet wordt getwijfel aan hun afkomst uit Afghanistan doch enkel hun recent verblijf in twijfel wordt getrokken en zij besluiten hun betoog als volgt:

“Vluchtelingenschap wordt vastgesteld ten aanzien van het land van nationaliteit, niet ten aanzien van een stad of dorp in dat land. Het land van nationaliteit blijft Afghanistan, en de gestelde vrees voor vervolging zal beoordeeld moeten worden in het licht van de omstandigheden in Afghanistan. Al dan niet “recent verblijf” in Afghanistan is hier niet van belang!!!”

3.3. Als bijlage aan de verzoekschriften worden volgende stavingstukken gevoegd: het arrest *Singh et autres c. Belgique* van 2 oktober 2012 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en een persbericht betreffende dit arrest, informatie met betrekking tot het Provinciaal Reconstructie Team, een kaart met aanduiding van verzoekers hun laatste woonplaats in Charikar, een opsporingsverzoek door het Rode Kruis, een doktersattest d.d. 21 september 2012 betreffende verzoekster, een document uit het sociaal dossier van het Rode Kruis met informatie over het scholings- en arbeidsverleden van verzoekers en een medisch dossier van verzoekster.

3.4. Blijkens de bestreden beslissingen wordt verzoekers hun asielaanvraag geweigerd omdat (i) aan hun beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht en zij allerminst aannemelijk maken dat zij werkelijk afkomstig zijn uit de door hen voorgehouden regio zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan hun asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio, (ii) de loutere vaststelling dat zij over de Afgaanse nationaliteit beschikken en hindoe/sikh zijn, niet volstaat om hen de status van vluchteling toe te kennen en (iii) verzoekers militair boekje en taskara dateren van respectievelijk 1974 en 1986 en bijgevolg geen enkel bewijs vormen voor zijn verblijf in Afghanistan in de afgelopen jaren en verzoeksters taskara werd afgeleverd in 1978 en bijgevolg evenmin vermag bovenstaande appreciatie te wijzigen.

3.5. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

3.6.1. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het probleem van het bewijs van de nationaliteit van de asielzoeker stoot op moeilijkheden, zowel in rechte als in feite. Het feit dat de Raad overeenkomstig de artikelen 144 en 145 van de Grondwet geen rechtsmacht heeft om de nationaliteit van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit deze bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is, mag er niet toe leiden dat het onderzoek naar de gegrondheid van een asielaanvraag onmogelijk wordt gemaakt. In geval van twijfel komt het beide partijen toe de Raad zo precies en gedetailleerd mogelijk in te lichten over het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonde.

Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Afghanistan/Charikar, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoekers. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoekers van feitelijke gegevens die behoren tot hun onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van verzoekers daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

3.6.2. *In casu* dient de Raad na lezing van het administratief dossier vast te stellen dat verzoeker beschikt over een ruime kennis van zijn voorgehouden regio van herkomst en de Sikhgemeenschap in Afghanistan. Zo acht de Raad zijn geografische kennis over Charikar en omgeving afdoende, kent hij de vertegenwoordigers van de Sikhgemeenschap alsook een aantal belangrijke krijgsheren, de gouverneur en de burgemeester van zijn stad, kan hij toelichting geven bij de problemen die Sikhs ondervonden ten tijde van de taliban, kan hij uitgebreid vertellen over de problemen die de Sikhs de laatste jaren ondervonden om hun overledenen te cremen alsook over de protestmars die om deze reden plaatsvond in 2007, noemt hij een aantal telefoonoperatoren, heeft hij weet van militaire basissen in de nabije omgeving en kan hij een aantal recente heropbouwprojecten noemen. De in de bestreden beslissingen aangehaalde onwetendheden in zijn hoofde wegen niet op tegen bovenstaande kennis die hij wél tentoonspreidt en waarvan bezwaarlijk kan worden aangenomen dat deze allemaal ingestudeerd zou zijn.

Voorts blijkt uit verzoeksters gehoorverslag dat zij niet in staat blijkt te zijn om duidelijke en coherente verklaringen af te leggen. Niet alleen geeft zij blijk van een verregaande onwetendheid doch tevens dient te worden vastgesteld dat zij veelal totaal naast de kwestie antwoordt. De Raad leest in het door haar als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde medisch dossier tot drie maal toe dat communicatie met haar zéér moeilijk verloopt. Tevens vermeldt het dossier *“Mediceert zichzelf veel te veel. Neemt vanalles dooreen.”* Gelet op deze vermeldingen is de Raad van oordeel dat niet kan worden gesteund op verzoeksters verklaringen om het besluit te onderbouwen dat aan verzoekers hun beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht en zij allerminst aannemelijk maken dat zij werkelijk afkomstig zijn uit de door hen voorgehouden regio.

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekers beiden het Dari voldoende machtig zijn om in deze taal te worden gehoord, hetgeen opnieuw een aanwijzing kan zijn van hun voorgehouden afkomst uit Afghanistan.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, oordeelt de Raad dat aan verzoekers het voordeel van de twijfel moet worden verleend waar zij voorhouden tot hun vlucht naar België in Afghanistan te hebben verbleven. In het administratief dossier is echter geen landeninformatie voorhanden die de Raad toelaat te beoordelen of de door verzoekers uiteengezette problemen en rechtstreekse vluchtaanleiding kunnen worden gekaderd binnen de algemene situatie van de Sikhs in Afghanistan. Evenmin bevat het administratief dossier enige informatie die de Raad toelaat te beoordelen of verzoekers omwille van hun herkomst uit Charikar, provincie Parwan, Afghanistan een reëel risico lopen op ernstige schade omwille van de bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Dienvolgens ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 111 766/IV en 110 893/IV worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 oktober 2012 worden vernietigd.

Artikel 3

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS